

Reisgids door Ontrouwland

Ter gelegenheid van Valentijn worden elk jaar liefdesverklaringen afgestoken waarbij vaak oprecht sprake is van eeuwige trouw. Maar zo simpel is het allemaal niet. Dat weten we al langer en dat blijkt nog eens duidelijk uit het zopas verschenen boek De prijs van de passie, trouw aan ontrouw. Daarin brengt seksuoloog en psychotherapeut Wilfried Van Craen 'Ontrouwland' in kaart.

Bij ontrouw denken de meeste mensen aan een mannelijke vreemdganger, een bedrogen echtgenote en een jonge minnares. Maar dat is een cliché van jewelste. Het zijn immers niet alleen getrouwde mannen en jonge vrouwen die een scheve schaats rijden. Ook huisvrouwen willen overdag wel eens iets anders beleven en ook oudere vrouwen lusten wel een groen blaadje.

Verloren gewaande paradijs

Trouwens volgens Van Craen is 'sinds het midden van de jaren zeventig van de vorige eeuw de mannelijke minnaar weer aan zijn comeback toe'. Niet te verwonderen als je de verklaring leest die een psychoanalyticus geeft voor vrouwelijke ontrouw: 'een vrouw idealiseert bij haar minnaar het verloren gewaande paradijs dat ze kende in de armen van haar moeder: een onmetelijke, onvoorwaardelijke bron van tederheid waar elke frustratie oploste als sneeuw voor de zon en in ruil een diep gevoel van verbondenheid gaf. In deze visie is de echtgenoot daarentegen de vertegenwoordiger van het vaderlijk verbod, een heel wat minder charmante rol.'

Wat een contrast met de vermaningen van therapeute Caroline Roodvoets bij het verschijnen van haar boek *De duivelsdriehoek: over de gevaren en de verleidingen van het vreemdgaan*. In een interview met *De Standaard Magazine* verklaarde zij: 'Aan minnaressen zeg ik: je zet je toekomst op het spel. Aan getrouwde mannen zeg ik: als je een vaste relatie hebt die je dierbaar is, dan kun je er beter niet aan beginnen, want het is een bom onder je huwelijk.' En als de vreemdganger, de bedrogen echtgenote of minnares toch 'kiezen' voor dit soort relaties, dan is dat volgens Roodvoets gewoonweg omdat ze 'een intimiteitprobleem hebben' en omdat ze 'meer intimiteit niet aankunnen'.

Nuttige reistips

Bij Van Craen daarentegen komen alle nuances aan bod. Bij de typering van de actoren vergeet hij bijvoorbeeld ook de

homoseksuelen niet. En bij zijn zoektocht naar verklaringen voor de gedragingen van 'de bevolking van Ontrouwland' put hij gretig voorbeelden en illustraties uit geschiedenis, biologie, literatuur, film en muziek, psychologie en psychoanalyse. Daarnaast citeert hij gul uit de getuigenissen van zijn patiënten. Zonder dat er ooit een vermanend vingertje verschijnt.

Zoals te verwachten van een reisgids naar Ontrouwland krijg je in *De prijs van de passie* wel nuttige reistips. Onder 'Wat doe je beter niet?' raadt Van Craen 'alle vreemdgangers ten stelligste af om in een periode van passie ingrijpende beslissingen te nemen, zoals het verlaten van de vaste partner.'

Hoe moet dat dan verder nadat er een derde op het toneel verscheen? Ook daarin blijft Van Craen realistisch de weg wijzen naar emotionele intelligentie.

'Sommigen echter weten de moed op te brengen om te blijven zoeken naar een relatievorm die toelaat op de voorgrond te brengen wat er wél nog (mogelijk) is -bijvoorbeeld een kameraadschappelijke genegenheid, een verbondenheid op bepaalde vlakken, een zorgzaamheid, respect of ouderschap- en los te laten wat niet (meer) realistisch is, bijvoorbeeld passionele seks, bepaalde gezamenlijke activiteiten waarmee men zich naar de buitenwereld toe manifesteert als koppel, in gemeenschappelijke ruimten leven of slapen'.

De tips om de situatie te dedramatiseren en om allerlei valkuilen (zoals je wentelen in het slachtofferschap) te vermijden, kunnen veel ongelukken voorkomen tijdens de reis door Ontrouwland. Een nuttige én interessante reisgids dus.

Luciane Opdeweegh

Wilfried Van Craen, *De prijs van de passie. Trouw aan ontrouw*. Leuven, Van Halewyck, 2002. Prijs: 19.90 euro.